

תמיד נשחט פרק חמישי פסחים

(א) וזמנים יב, טו יומא
 טו. זמנים יא: מנחה פת.
 וע"ש פסחים, א, ערובין כז.
 (ג) ע"ש יח: ע"ש, ד (ה) הוריות
 יג. וזמנים ט, טו (ו) וזמנים
 כח, טו (ז) ז"ל דלכילתא קדושין,
 (ח) ז"ל דהשולחן, ט (ט) וע"י
 מוס' וזמנים לו: ד"ה לענין,
 טו) וע"י מוס' לקמן פס: ד"ה
 טופין, טו) וע"י מוס' קדושין
 יג. ד"ה האשה ומוס' וזמנים
 ד"ה עולתה,

תורה אור השלם

- באהל מועד מרחץ
 לפרכת אשר על העדת
 יעיר אתו אהרן ובניו
 מערב עד בקר לפני י' זקת
 עולם לדתם מאת בני
 ישראל: שמות כו כא
- ובתעלת אהרן את
 הדת בין הערבים יקטירנה
 קטרת תמיד לפני י'
 לדתיהם: שמות לו ח
- והקטיר יעלו בבקר
 קטרת סמים בבקר בבקר
 בהישיבו את זבחת
 יקטירנה: שמות לו ז
- והביא אתם אל הבדן
 והקריב את אשר לחטאת
 ראשונה וקלח את ראשו
 ממול עפרו ולא יבדיל: ויקרא ה ח
- ואת השני יעשה עלה
 במשפט ובקר עליו הבדן
 מחטאתו אשר הקטן ונחלח
 מולקת ד"ה מ"ל:
 ויקרא ה י

גליון הש"ס

גמ' בשלמא הת"ק בא
 עשה י' עשה ד' ע"כ ד' ע"כ
 מוספות ד"ה וי' אומנים:
 רש"י ד"ה מלכה ויבטלה
 וכו' ד"ה לא ידעו ע"י ראש
 השנה דף ל' ע"כ מוס' ד"ה
 ומתקלח ומנחה מ"ט ע"כ
 מוספות ד"ה מ"ל:

מוסף רש"י

דתינא מערב עד בקר.
 נזירות כמי יערוך אמו
 אהרן ובניו מערב עד בקר
 (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ)
 תן לה למטה מה שנת
 כלי שמתא דוקא מל הלילה
 ושערי המטה מל לוג לל
 נר ונר יש בו כדי להדליק
 כל הלילה של מקומם טעם,
 ואם יומר בקלנה נותן (טו)
 כך שיעור המטה ליל מקומם
 טעם שלא מנחה כל הלילה,
 ובתנא ויעלן ובתשרי אט
 מדליק שלש היס לא יכפת
 לן (בבבס יא). אין לך
 עבודה כששורה מערב עד
 בקר. עשה כשירה אחר
 תמיד של בין הערבים ואחר
 כל הערבות (מנחות 89)
 משקעת המטה וזלך עד
 בקר (טו) (מנחות) מנחות
 שהן אמויות ציוס כגון
 עבודתם הם וקולטו על מנחה
 ששקין מידלקת נרות וזלך,
 שזו מאתחת לבוין (בבבס
 יא) כלומר אין לך עבודת יום
 כשירה אחר מידלקתן דרררר
 הכי אמו מערב עד בקר ולא
 אחר מערב עד בקר (וינא
 י) והקריב את אשר
 הקולט ראשונה. כשמיעת
 הולך תמיד (בבבס יג). זה
 בנה אב. מלח טעם הקדמות
 כשעל טעם טעמת (טו).

רבינו חננאל

תניא כי קושיין תמיד קודם
 לקטורת וקטורת לנרות ונרות
 לפסח יאחר דבר שנאמר
 בו בערב ובין הערבים בו.
 שיקרא הכי אחר רחמנא
 בעידנא דמילתא נרות תתא
 מקרא קטורת זו היא לישנא
 דיקא דמיתבתא. ת"י אין לך
 רבין קודם לבלבד בבקר בהישיבו את הנרות יקטירנה, ואין לך דבר

יאוחר דבר בו. טעמא דרישא קא מפרש תמיד קודם לפסח דלין
 הוא שיואחר הפסח שנאמר בו בערב ובין הערבים מוצא את הפסח
 בערב (דברים טו) ושחטו אותו וגו' (שמות יב) לתמיד שלא נאמר בו
 אלא את הכבש השני תעשה בין הערבים (צמדבר כח): **אי הכי**

קטרם ונרות נמי ליקדמו לפסח.
 מוס' האזי טעמא גופיה יאוחר דבר
 כו' דצקטרת ונרות חד בין הערבים
 כמיז ובהעלות אהרן את הנרות בין
 הערבים יקטירנה (שמות לו) ובין
 הערבים אחריוהו קאי: **דמיטע**
רחמנא. גבי נרות: **אזומו מערב**
ועד זקן ואין אחר מערב ועד
צקר. ואין לך עבודה כשירה
 אחריה להתמיל: **טן לה מדה.**
 חזי לוג לכל נר דאין לך ליל ארוך
 שלא יהא לך זה כשיעור: **ואפקש**
קטרם לנרות. מה נרות אין
 עבודה כשירה אחריה אף קטרת
 אין עבודה כשירה אחריה: **סמדי**
קודם לקטרת וקטרם קודם לנרות.
 טעמא מפרש צקסר יומא [ג.ל.] צפ'
 אמר להן הממונה: **ההוא למעוטי**
עבודה שפניס. ההוא אומר ללו
 למעוטי פסח אחר שיהא עבודת חוץ
 למתכבדא דכי קא ממעיט עבודת
 פניס וקטרת עבודת פניס: **פסח**
מיקטרא קטרם. כזר מהא מקוטרת:
אין לך כל דבר. כזשיס קודם לתמיד
 זשחר אלא קטרת שנאמר זה
 צפרמא ואחר מלוה צבקר צבקר
 ובתמיד לא כמיז אלא חד צבקר:

ומחוסר כפורים. כגון מזורע או ז'
 ששכה ולא יצילא כפרתו קודם
 לתמיד ואם לא יצילא לא יאכל פסח
 דמחוסר כפורים אסור צקדסיס
 וענוש כרת: **ענובל.** ואע"פ שטבל
 אמונו צשעניו ע"כ לרין טעוול אחר
 שזבילא כפרתו דמן צחומר צקודש
 (תגיגה כז). האזון והמחוסר כפורים
 כרייס טבילה לקודש: **זשאר ימוס**
פסנה. אם הביא שלמי נדבה קודם
 התמיד והוא היה מחוסר כפורים
 ואם לא יצילא כפרתו לא יאכל את
 שלמו דתמיז דולקא מל הלילה
 כופר כזש אלא אכילת אכילת אחר
 עשה היא בין הנאכלים לכהנים בין
 הנאכלים לישראל: **דהשלמה.** עליה
 השלם: **האי עשה.** דהשלמה
 מהאי עשה (דלכילת קדסיס): **ההא.**
 דק"ר ישמעאל אף מחוסר כפורים
 צמזורע עני קאמר שמיז טחאת
 העוף ונאכלת להכניס ואין זה
 הקטרה ועשה דהשלמה גבי הקטרה
 כמיז וטהרה של מחוסר כפרה
 תלויה צחטאת דכתיב (ויקרא יב)
 והקריבו לפני ה' וכפר עלי' וצחטאת
 קאי ציוולת: **מענה ומלינה בראש**
המוצה. דכתיב והקריבו לפני ה'
 וכפר עליה ולמחר יקטירנה לאחר
 תמיד של שחר ולמחר אינה פוסלת
 בראש המוצא כדלמר צזמחים צפ'
 המוצא מנדקש (דף 97 ע"ב) **לד"ה** דלא
 יכדו: **והא איכא אשם.** מזורע דלא
 אתי עוף: **וי"ס אשם לא מערב לא**
גרי. דהייזי מיקס אדעתיין דלא מערב
 הרי עיקר טהרה תלויה צו שהרי
 נתן מדמו על גבי צהונות: צחטאת
 ואשם פשיטא לן דמעבדי טהרה
 לאכילת קדסיס טחאת כדלשחמן
 ציוולת אשם שהרי ממנו לצהונות:
ואם השני. צתרי' דההוא קרא כמיז
 הזה צנה הכמוז אכ ללמד לכל טחאות
 לא איצטריך אלא למחאת העוף הצלה

יאוחר דבר בו. אע"ג דתמיד תמיד איצטריך ליתכבד דה"ל
 שהפסח יקדים משום עליה השלם: **קטרת ונרות**
 נקדמו לפסח. הקשה ריב"ז והלא צנרות כמיז נמי מערב ועד
 צקר ומה לי מערב ומה לי צערב ויש לומר דמערב ועד צקר
 איצטריך ליתן לה מדה ולא לאיחור:
אין לך דבר שמתעבב בו אלא

קטרת. נראה לר"י דלא גרס
 ונרות דע"כ לא חשיב אלא מידי
 דהקטרה דזה הקפידה תורה לאחר
 דכתיב והקטיר עליה חלזי וגו' דאי
 לא תימנא הכי ליחשוב נמי צרישא
 אין לך שקודם לתמיד של שחר אלא
 קטרת ודיון מוצא הפנימי ושי גזרי
 עניס והטבת נרות צקדומין לתמיד
 כל הני דלאמריין צלמר להן הממונה
 (וינא דף ג.) ובתוספתא נמי לימא:
אתי עשה דפסח דאית ביה ברת
ודחי בו. הקשה ריב"ז הלא
 צעידנא דמייעקר עשה דהשלמה לא
 מיקייס עשה דלכילת פסח דאינה
 אלא צלילה ומיז דמיירי ששחטו
 פסח עליו קודם שידחו עשה דהשלמה
 דשוחטין וזורקין על טעוול יוס
 ומחוסר כפורים לכולי עלמא אפילו
 לא יאכל לצסוף הואיל וצידו מלי
 ופטור מפסח שני אפילו לא אכל
 הלכך כשהמקריב כפרתו מיקייס
 עשה דפסח דלאו הוי ראוי לאכול אשם
 לא היה יכול להקריב לא יהיה ראוי
 לאכול לערב והפסח היה פסול ור"י
 מתוך דיוקא צלח מעשה דחמיז
 צעינן צעידנא דמייעקר לאו דלקייס
 עשה אכל עשה דחמיז דמי עשה
 הקל צכל ענין אפילו לא מיקייס
 עשה ממור צעידנא דקא עבר
 אעשה הקל דממוכס (וינא דף 97
 ג.) גבי רבי אליעזר צשימור עבדו
 וצשילוח הקן (וילן דף קמח). דלוה דמי
 עשה דמזורע דחמיז לעשה דשילוח
 הקן אי ללו דלמר רחמנא שלח
 משלח אפי' לדבר מזורע:

זה בנה אב בצ"ח חטאות בו.
 ואפילו לעבד קאמר דאי
 לנזורה אצתי לנמע צשקדצה. הקשה
 ריב"ז דצ"ח צדמ"כ מנחם וליכא כשירה
 דקמינה וחס גבי יולדת אשם הצירה
 עולתה מציא חטאתה מניין עולתה
 וצפרק כל דתמיד (וזמנים דף 97 ע"ב)
 משמע
 דלא איצטריך האי זה צנה אכ אלא
 למחאת העוף הצלה עס עולת
 צהמה וליכא כי אס יולדת עשירה
 ובמסכת קניס (פ"צ) נמי אמריין
 האשה שהצירה חטאתה עולתה
 מציאין יורשי עולתה כו' ומתה
 ומהא לא יצילו יורשי חטאתה
 משמע קלת אס היתה קיימת לא
 היתה מציאה אלא חטאתה ומיזן
 רצונו חייס כהן דהא דפריך הכא
 ואפילו עיכוזא יהא היינו דוקא
 צמזורע כתיב ציה תהיה דמשמע
 עיכוזא כדלמר דריש הקומץ רצה
 (מנחות דף 97 ע"ב) ומשני דתמיד והעלה
 למעוטי מעיכוזא:

דבתיב והעלה. ודוקא ציעד
 דהא כמיז צהדיל
 ואחר ישחט את העולה:
 עשאוס

חטאות שיהיו קודמות לכל עולות הבאות עמהו וק"ל דאפילו חטאת העוף
 קודמת לעולת בהמה אמר רבא שאני עולת מצורע דרחמנא אמר
 והעלה
 חטאת העוף קודמת לעולת
 בהמה. ופריך רבא אין כל
 החטאות קודמות לעולות
 הבאות עמהו וזוהי עולת
 המזבח. מאי והעלה ששולח כבר.

א ג מ"י פ"ג מהלכות
 תמידין הלכה א:
 ד ב מ"י פ"ג מהלכות ק"פ
 הלכה ד:
 ה ג מ"י פ"ו מהלכות
 תמידין הלכה ד:
 ו ד שם הלכה יא ובהל' ק"פ
 שם:
 ז ה מ"י שם פ"א מהל'
 תמידין הלכה ד:
 ח ו מ"י פ"ג מהלכות פסולי
 מוקדשין הלכה א:
 ט ז מ"י פ"א מהלכות
 מחוסרי כפרה הלכה:
 י ח מ"י פ"ע מהלכות
 תמידין הלכה ו:

רבינו חננאל (המשך)

שמתעבב אחר תמיד של בין
 הערבים אלא קטורת ונרות
 ופסח ומחוסר כפורים בערבי
 פסחים שטובלו ואוכל פסחו
 לערב. ר' ישמעאל בנו של
 ר' יוחנן ב' ברוקה אמר
 אף מחוסר כפורים בשאר
 ימות השנה שטובלו ואוכל
 בקדשים. ואמר בשלמא
 מחוסר כפורים בפסח אתי
 עשה הדואו עשית הפסח
 דאית ביה ברת שנא' וחדל
 לעשות הפסח ונכרתה. ודחי
 עשה הדואו עליה השלם
 כל הקרבנות דלית ביה
 כרת. כלומר אין לך קרבן
 שקרב במערבה אלא קודם
 תמיד של בין הערבים. הני
 מיני קרבן דלית ביה כרת,
 אבל האי דאי לא מקריב
 כפרתו ובעיד פסח אתי
 ליד כרת לא. אלא בשאר
 ימות השנה אכילת קדשים
 עשה היא, וזה שאמר עליה
 השלם כל הקרבנות עשה,
 למה דחי זה העשה לזה
 העשה. ופריך זה מחוסר
 כפורים כגון זב ומצורע
 דל שאין עליו אלא עופות,
 וחטאת העוף אין למזבח
 ממנו אלא דמה, ואין לו
 קרבן במערבה אחר התמיד.
 רב פפא אמר אפי' תימא
 מחוסר כפורים כגון מצורע
 ובחטאת בהמה שהחלבים
 שלה במזבח סליק אלא
 מפלס ומלמין ע"י המזבח.
 ירושלמי יכול יתא הקטרת
 אימורין מעבכת כפרה ת"ל
 זבח. מכאן למדנו שאפי'
 מפלס ומלמין נחפשו לו שהרי
 אמרו אין מעבכין את הכפרה,
 בהריא נאמר כי האימורין
 אין מעבכין את הכפרה,
 לפיכך אמר מפלס ומלמין,
 ונעשין אלו האימורין שמפלס
 ומלמין על גבי המזבח כמי
 שנמטאו או שאבדו, ואוכלין
 הכהנים הישר ונשלמה
 הכפרה לבעלים באכילת
 הכהנים הישר כדכתיב
 למימרו קמן. ואימורין של
 אשם נמי עבדי להו כמה
 דעבדי לאימורין של חטאת
 בהמה. אלא לרב הסדר
 דאוקמא בזב ואפילו מצורע
 דסבר כל מחוסר כפורים
 טהור הויב וזי לא עבדי
 פסח חייב ברת הנה מצורע
 דל אע"פ שחטאתו ועולתו
 עופות אי אישר לו מכבש
 לאשם והני אימורין [שהן]
 למזבח היכי עבדי, וכי תימא
 הקרבת אשמו אינו מעבכו
 מלאכול בקדשים והתניא
 שמעכו. וכי תימא בשקרב
 האשם מקודם תמיד אפילו
 הכי הא איכא עולת
 העוף שהולכת במערבה, וכי
 תימא עולתו אינה מעבכתו
 מלאכול בקדשים והתניא
 שאפילו עולתו מעבכתו
 לאכול בקדשים. וכי תימא
 בשקרבנה עולתו והתניא זה
 בנה אב שיהו כל החטאות
 קודמות לעולות הבאות
 עמהו, ותיקמא לן דאפילו
 חטאת העוף קודמת לעולת
 בהמה. ופריך רבא אין כל
 החטאות קודמות לעולות
 הבאות עמהו וזוהי עולת
 המזבח. מאי והעלה ששולח כבר.